

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra EN SYND

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725300578576/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Da rødmed hun, som ind mod Høst
en Vaimuøtomst i Middagsglød,
to klare Taarer tindred frem
og sank i hendes Skjød.

Saa sprang hun op og tog sin Hat,
og sa' Farvel med bortvendt Blik.
Aa, Gud, hvor glad og frisk hun kom,
hvor senderknust hun gik!

Og naar jeg tænker paa, hvad Synd
jeg har at angre før min Død,
jeg tænker paa det Taarepar,
der sank i hendes Skjød.

Kjøb. 1⁴/₄ 1894.

SAA FAGER FOR HUN —

SAA fager før hun gennem Havens Gange
en Raa kan ikke flytte Foden bedre,
det var et Syn, som løb hun frem paa Fjedre,
og hun var fuld af Skjælmeri og Sange.

Hun søgte mig, der sad bag Hyldens Grene
og slugte hendes Dejlighed med Øjet.
Nu stod hun for mig straalende fornøjet:
„Men kjære, sidder du da her alene!“

O, tænkt jer hende, varm og duftombruset,
at hvile paa mit Knæ i Aftenrøden
og hviske, at hun elsker mig til Døden,
— kan ikke mindre gøre et Hoved kruset?

Og denne Mund, de sorte Øjenvipper,
og disse Hænder, skjælvende og myge,
der uafbrudt om mine Kinder stryge,
de gør det af med alle ens Principper.